

Labrador

BLØF

Op de dag dat de hond doodging
Viel opeens de eerste sneeuw
De lucht was koud en grijs als lood
En de meeuwen en de kraaien schreeuwden zachtjes
Dat het beter was
Dan steeds maar weer te vechten
Tegen alles wat maar zeer blijft doen
En ik dacht alleen nog maar aan toen

Die keer dat jij en ik
En de labrador
Gingen rennen aan het strand
Met een volmaakte voorjaarszon
Wij hand in hand
En het blaffen van de hond

Toen ik hier was aangekomen
Met een spade in mijn hand
Stond ik doodstil bij de boom
Die zich hoog over de rand boog
En ik keek zo in de diepte
Waar de labrador zou slapen

Er is niets meer dat nog zeer kan doen
En ik denk alleen nog maar aan toen
Die keer dat jij en ik
En de labrador
Gingen rennen aan het strand
Met een volmaakte voorjaarszon
Wij hand in hand
En het blaffen van de hond

Die een brug was tussen ons
En nu hij weg is is het winter
En blijft er niets meer over
Van wat jou met mij verbond

Ik vervloek de witte deken
Uitgespreid over de grond
Ik heb urenlang gekeken
Maar ik zag niets dat de hond
Ooit bij me terug zou kunnen brengen
En jouw liefde evenmin

Er is niets meer dat nog zeer kan doen
En ik denk alleen nog maar aan toen
Die keer dat jij en ik
En de labrador
Gingen rennen aan het strand

Jij en ik
En de labrador
Rennend aan het strand

Jij en ik
En de labrador
Rennend aan het strand

Jij en ik
En de labrador
Rennend aan het strand

Jij en ik